

TOPONIMIA COMUNEI DORNEȘTI, JUDEȚUL SUCEAVA

ION POPESCU-SIRETEANU

Despre satul Dornești, Em. Grigorovitz, în *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București, 1908, p. 87–88, scrie următoarele: „sat vechi, ce se află pe apa Sucevei, între comunele Frătăuțul Nou și Hadicfalva. Este menționat pentru prima dată într-un hrisov din 20 august 1550, prin care domnitorul Moldovei Petru Ioan I-a dăruit bisericii mitropolitane cu hramul Sf. George din Suceava. Prin documentul din 12 ianuarie 1680, Ștefan Petriceicu-Vodă, care avea aci o casă pentru vară, l-a făcut danie Mănăstirei Sf. Onufrei.

În scurgerea vremurilor, acest sat a dispărut, așa că la 1776 era numai moșia cu acest nume.

La 1777, cea mai mare parte a acestei moșii, prin înțelegerea dintre episcopul Herescu și guvernatorul austriac, trecu în posesia Mănăstirei Burdujeni, deci la România; restul rămase pe teritoriul Bucovinei și pe el s-au întemeiat 2 comune: Frătăuțul Nou și Hadicfalva”. Se amintește aici și de „Dornești, fermă, pendinte de com. rurală Andreasfalva, distr. Rădăuți. Are 2 case și 15 locuitori români”.

Atestarea localității, dar cu numele La Iuga cel Prost, este mult mai veche. Printr-un document din 15 martie 1490, Ștefan cel Mare întărește Episcopiei de Rădăuți 50 de sate, 44 din ținutul Suceava și 6 din ținutul Cernăuți, între acestea fiind și biserica de „la Iuga cel Prost”. Voievodul întărea o danie făcută de „bunicul nostru Alexandru voievod” (*DRH A, Moldova*, vol. III, București, 1980, doc. 73, p. 135/138). Cum Alexandru cel Bun decedează în 1432, dania este anterioară acestui an. Peste câțiva ani, în 1498, Ștefan cel Mare confirmă un schimb de proprietăți între urmași ai lui Iuga cel Prost și Matei Diac. De data aceasta satul apare cu numele *Durnești* (*ibidem*, doc. 229, p. 406–407). Tot aici și numele Ivașco Durnici, fiul lui Micu și nepotul lui Iuga cel Prost.

Numele satului era *Durnești* și *Dornești*, derivat fiind de la un nume de persoană *Durna* sau *Dorna* cu sufixul *-ești* care se atașează la antroponime, ca în *Bucureștii*, *Ionești* etc. Fără îndoială că în numele *Iuga cel Prost* (în documentul de la 1490: *ou Durnogo Iughi = la Iuga cel Prost* sau *Prostul*) determinantul *cel Prost* sau *Prostul* este o poreclă, *Iuga Durnoi*, cum apare în documentul de la 1498. Un urmaș al acestuia este Ivașco Durnici. În secolul al XVIII-lea, satul era în stăpânirea boierului Dorneanu, a cărui moșie ținea de la Costișa până la Calafindești și de la Mănăstioara la apa Sucevei. Acesta a colonizat pe moșia lui

Analele Bucovinei, XVII, 2 (35), p. – , București, 2010

secui din Trei Scaune (Covasna) și le-a dat acestora loc de sat unde este satul actual. Pe Ciornoloza, în timpul stăpânirii austriece, a fost o secție a hergheliei de la Mitoc. Boierul Dorneanu a avut curte în locul numit *La Temelii*, unde erau și mari beciuri. Peste ani, piatra a fost scoasă de locuitorii din Iaz. Numele acestui sat, *Iaz*, vine de la un iaz mare pe pârâul Ruda.

Pe timpul ocupației austriece, satul Dornești a făcut parte din districtul Siret¹.

Unele informații despre Dornești sunt și în cartea noastră *Siretul – vatră de istorie și cultură românească*, Iași, Editura Omnia, 1994, p. 172–182².

Materialul pentru această lucrare a fost adunat prin anchetă directă, efectuată în zilele de 10–15 august 1986, în sediul Primăriei Dornești. Au participat la anchetă:

Andruseac Dumitru, născut în 1919, în Frătăuții Vechi. Patru clase primare. Stă în Iaz din 1928.

Ciotău Gheorghe (pron. Șotău), născut în 1905 în Saha. Părinții erau din Frătăuții Vechi. Două clase primare.

Drehuță Constantin, născut în 1897 în Frătăuții Vechi. Locuiește în Saha din 1930. Șapte clase primare.

Ionesi Ilie, născut în anul 1903, stă în Iaz. Șase clase primare.

¹ [Pentru un istoric succint al localității Dornești, numite local în partea a doua a veacului trecut și Hadic, mai cu seamă de către oamenii în vârstă, vezi *Tezaurul toponimic al României. Moldova*, volumul I, *Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale, 1772–1988*, Partea 1. A. *Unități simple (Localități și moșii) A–O*, București, Editura Academiei Române, 1991, p. 368. Aici nu este menționat, din eroare, satul Iaz, inclus în comuna Dornești la împărțirea administrativă din 1950. Pentru informații complementare, vezi și Partea a 2-a. A. *Unități simple (Localități și moșii) P–30 decembrie*. B. *Unități complexe*, București, Editura Academiei Române, 1992, p. 1 448. Aici, utilizatorul interesat poate găsi informații folosite pentru istoricul comunei Hadikfalva/Dornești (ortografiat Dorneștii). Tot aici găsim și un istoric al plasei Dornești, care a funcționat în perioada 1925–1929: „Dorneștii, fostă plasă în județul Rădăuți, formată din comunele Bădeuți, Bădeuții Noi, Bălcăuți, Burla, Calafindești, Costișa, Dornești, Măneuți, Milișăuți, Satul Mare, Satul Mare Nou, Țibeni și Volovăț”. Și satul Iaz este ortografiat aici altfel: Iazul, p. 1448. „Minerva”. *Enciclopedia Română* cu peste 1 000 clișee în text, 100 hărți simple, 10 hărți în color și 50 planșe artistice, Cluj, Editura comitetului de redacție al Enciclopediei Române „Minerva”, 1929, consemnează: „Dornești, centru rural important în județul Rădăuți, alături de Vicove, Seletin și Gura Putilei”, p. 797. Județul Rădăuți are acum în componența sa patru plase: plasa Putilei, plasa Vicovelor, plasa Dornești (o vreme numită și Ștefan Vodă) și plasa Siretului. În anexă, pentru o imagine de ansamblu asupra problemei, reproducem harta județului Rădăuți din „Anuarul statistic al României pe anul 1925”.]

² [Daniel Hrenciuc, în lucrarea sa *Maghiarii în Bucovina (1774–1941)*, Iași Editura Princeps, 2006, transcrie numele celor 395 de familii din Hadikfalva repatriate în 1941, p. 234–254. Nu găsim însă aici și nume topice. Harta localității Hadikfalva/Dornești, pe care autorul o reproduce, la p. 32, după Sebestyén Ádám, *A bukovinai székelység tegnap és ma*. Szekszárd: Tolna Megyei Könyvtár, 1989, este mai generoasă, oferindu-ne câteva nume topice care se referă însă numai la vatra satului.]

Moisiuc Ion zis Húltur, născut în 1914. Este din Frătăuții Noi. Locuiește în Iaz din 1944. Șapte clase primare.

Șindilariu Mihail, născut în 1920. Localnic din Dornești. Șapte clase primare.

Livescu Constantin, născut în anul 1904, originar din Dumbrăveni-Suceava. Locuiește în Dornești din 1948. Este învățător pensionar.

După plecarea ungarilor în 1940–1941, în sat s-au stabilit locuitori din satele vecine, mai ales din Frătăuții Vechi și Frătăuții Noi. Precizăm că ungurii plecați din Dornești au fost colonizați în Serbia, iar unii s-au stabilit în Ardealul de Nord, ocupat vremelnice de către trupele hortiste.

Satele comunei Dornești sunt: Iaz, Perdele, Saha.

Satul Iaz se învecinează cu Dornești, Costișa, Vicșani, Mănăstioara. Până la raionare, ținea de Costișa. Se numea Mitoc.

Satul (de fapt cătunul) Perdele se învecinează cu Dornești, Satu Mare, Saha. Până la război, aparținea de comuna Satu Mare.

Satul Saha se învecinează cu Dornești, Perdele, Satu Mare, Rădăuți, Măneuți. Saha aparținea de comuna Măneuți până după război.

Satul Dornești se învecinează cu Măneuți, numit Andrașfalva de către unguri, Costișa, Vicșani sau Ruda (nume vechi), Mănăstioara, Negostina (numit și Negușâna), Bălcăuți, Calafindești, Grănicești, Țibeni (Iștensegit numit de unguri), Satu Mare și Saha (Tulaviz, numit de unguri, adică „peste apă”; este vorba de apa Sucevei). Numele unguresc era *Hadikfalva*, după numele de persoană *Hadik*, feldmareșal.

Colonia maghiară/de secuici s-a întemeiat în anul 1785. Em. Grigorovitz în *Dicționarul geografic al Bucovinei*, p. 107, spune că la poalele Dealului Iancu s-au găsit interesante urme arheologice, între care și oseminte omenești. Părțile satului Dornești, în vremea ungarilor, erau numite: *Felső falu*, partea de sus de la gară până sub deal; *Also falu*, partea de jos, de la primărie până la Cărmidărie; *Uifalu*, adică Satul Nou, sub Dealul Moghioruș. *La Aga* este altă parte de sat, după un nume de familie, Aga.

Apa/Apă. Loc cu apă în Bahna Mare.

Bahna Aga. Tarla, de la un nume de familie.

Bahna de la Aga. În capătul de nord al satului, în stânga *parăului Ruzi* (*parău Ruda*).

Bahna de la Gavril. În marginea satului Iaz, între *parău Ruda* și casele izolate.

*Bahna la Canton*³ sau *Bahna la Ipurașu*, lângă calea ferată și *parău Ruda*.

Bahna Mare. În dreapta șoselei spre Ratoș, lângă Dornești, peste drum de Bahna Mică.

Bahna Mică. Între Dornești și Ratoș-Bălcăuți, pe stânga șoselei.

³ [*Cantonul 309*, în care a locuit revizorul de linie Ilie Schipor, refugiat din Ciudei, județul Storjineț, împreună cu familia sa, timp de câteva decenii, după război.]

Bahna de la Petrea. În marginea Cuili; are vreo 10 ha. În Iaz, la *Bahna lu Petrea*, peste calea ferată, lângă *parău Ruzî*, a ieşit mult timp foc din pământ; acum s-a stins.

Balta Rece. Nu mai este azi; s-a amenajat; avea multe izvoare.

Berejovschi. Tarla, după numele unui om. Acolo se făcea aria când se treiera cu batozele.

Cărămidăria Vêchi sau *Lutărie.* S-a făcut cândva cărămidă verde, adică nearsă. Se numea în ungureşte *Fecska Forka* (Coadă de Rândunică). În capătul de sud al satului.

Cheu. Amenajări pentru transbordările de cocs şi ulterior de apatit (pronunţat *apatită* de către localnici) la intrarea în Dorneşti dinspre Vicşani.

Ciutociuş. Deal cu cioturi/cioate de la o fostă pădure. Este un nume vechi.

(*Coadă de Rândunică*). Vezi *Cărămidăria*.

Complex. Ierburi perene. Teren arabil; a fost arendat Calafindeştiului, apoi Complexului de Îngrăşat Animale de la Rădăuţi.

Cúila (pronunţat bisilabic: *Cúi-la*). Tarla pe teritoriul satului Iaz. O parte a moşiei *Cuila* (sau *Coila*) era (şi este şi astăzi) în hotarul satului Mănăstioara, fiind în trecut a siretenilor şi, apoi, prin viclenia unui egumen, a intrat în proprietatea Mănăstirii Sf. Onufrei (vezi şi *Siretul – vatră de istorie şi cultură românească*, 1994, p. 116–117).

Dealul Bisericii sau *Dealul de la Biserică.*

Dealul de la Carieră. A fost o carieră, la nord de satul Iaz.

Dealul Cernolóza sau *Ciornoloza* sau *Loziile Negre.* A fost proprietate mănăstirească. Din câte am înţeles, aici a fost satul lui Ştefan Petriceicu şi al strămoşilor acestuia, aproape de *Drumul Sucevei* şi de *Drumul Iancului*. Acum nu se mai ştie că aici a fost sat. Vezi şi *La Temelii*.

Dealul după Cimitir. Ocupă şi *Dealul Moghioruş* de pe hartă.

Dealul Cuila. Între acesta şi *Dealul Ciornoloza* este *Parău Sârlivedz* sau *Şârliveţ*. În Mănăstioara şi Dorneşti i se spune *Scârlivăţ*. Este pe teritoriul satului Iaz sau Mitoc, dar şi în hotarul satului Mănăstioara.

Dealul la Húltur este nume nou; numele vechi este *Dealul Mitocului*.

Dealul Imaşului sau *Dealul la Imaş.* Numele mai vechi, unguresc, era *Lúkturo*.

Dealul Lúkturo sau *Dealul Imaşului* trece drumul de la Dorneşti până în *Vârful Iancului* din şoseaua Siret–Suceava.

Dealul Moghioruş. Unde a fost *Cărămidăria Veche*. Acest deal este localizat greşit pe harta militară consultată. Este limitat de calea ferată şi apa Sucevei. Pe deal este Gostatul; merge până aproape de Mitoc (Iaz), unde este herghelia Gostatului.

Dealul Mitocului (pronunţat: *Nitocului*) sau *Dealul la Pod la Ţâment*. Este pe teritoriul satului Iaz sau Mitoc.

Dealul Peleşin. A avut o livadă şi se mai numeşte *La Pomăt*. Probabil aici a fost satul Pleşeniţa sau Pleşeni.

Dealul de la Biserică. Vezi *Dealul Bisericii*.

Dâmbu Iaz, pe teritoriul satului Iaz.

Drumul Iancului. Domnitorul Iancu Sasu (1579–1582) a rectificat, în 1580, *Drumul Moldovenesc* între Dărmănești și Cerepcăuți. Amintirea acestui drum este vie și astăzi, dar s-a pierdut din memoria satelor calitatea persoanei cu numele Iancu, unii crezând că drumul este numit astfel după numele Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava, la ziua căruia (24 iunie) veneau credincioșii din nordul Bucovinei, din Galiția și din Polonia.

Drumul de la Berezovschi/Berejovschi este drumul vechi spre Siret; dă în șosea în *Vârful Iancului*.

Drumul la Mănăstioara. Drumul de țară de la Dornești la Mănăstioara. Partea dinspre Mănăstioara a acestui drum, până în *Drumul Iancului*, se numea *Drumul Sucevei*.

Drumul la Moara 8 Mai merge până la Îngrășătoria de Animale (Saha).

Drumul din Perdele se mai numește *Drumul la Stadion*. Perdele este un cătun al satului Dornești.

Fântâna lui Cernic numită și *Fântâna de Piatră*, în drumul spre Mănăstioara, cca 300 m.

Gârla cu Musteală. Ceea ce se scurge din gunoiul de grajd se numește *must* sau *musteală*.

Groapa la Perișor. În vatra satului Iaz, lângă calea ferată Dornești–Vicșani, în dreptul Dâmbului Iaz, spre sud.

Horaiț. În hotarul satului Dornești și al satului Mănăstioara. *Horaiț* este nume pentru un teren cu coclauri.

Iazul „Ilie Pintilie”. Iazul din stânga cimitirului nu mai este; l-au făcut colectivității și i-au dat numele prezentat; este numit și *Iazul Scurs*.

Intrare Complex. Teren arabil pe care se trece spre *Complex*.

Iazul satului Dornești. În hotar cu Țibeni.

La Bursuci. La Ionică în luncă și la Ciornoloza sunt locuri cu bursuci.

La Carieră. *Carieră de piatră* și *Carieră de nasâp* (sau groapă de nasâp).

La Cimitir. Tarla a C.A.P-ului, în Dornești.

La Covașeni. În Iaz, de la barieră spre școală [școala veche]. De la numele de familie *Covașă*.

La deal la Biserică.

La gară la vale.

La gropi la Carieră. Aceste gropi sunt pe deal la Carieră.

La Hopăi. Partea satului Iaz, cu oameni mai hapsâni.

La Hulpi sau *La Hulchi* sau *La vulpi*. Locuri cu vulpi pe dealurile Ciornoloza, Moghirus, Carieră.

La Húltur. Tarla în satul Iaz.

La Izvoară sau *La Izvor*. Tarla, loc arabil pe marginea unui pârâu care are apă cu rugină.

La Lăgâr. De la Primărie spre est, până sub *Dealul Cimitirului*. A fost lagăr între anii 1941 și 1943.

La Leonte. Loc de la primul podeț, la dreapta, în șoseaua Dornești–Rădăuți, în satul Saha.

La Lohan. Vezi *Moara lui Emberuș*.

La Micu. Tarla C.A.P. pe pământul stăpânit cândva de Micu Ion.

La Mironiuc (nume de familie). Din strada Bisericii spre calea ferată, în satul Iaz.

La Ocol. A fost un ocol silvic îngrădit, o pepinieră; nu mai este acum.

La Pascareni. După numele de familie *Pascari*, în nordul satului Iaz, spre calea ferată, pe o pantă.

La Plop. Tarla. Este un plop în apropiere.

La Pomăt sau *La Timilii*. Au fost grajduri. Informatorii noștri nu mai știau că acolo a fost sat.

La Prisacariu. Loc unde a fost o prisacă, pe timpul Austriei, până prin 1930.

La Temelii. Loc unde sunt temeliiile unor vechi construcții. Se poate presupune că aici a fost una dintre casele boierești din satul Dornești.

La Țăgani. Au fost colonizați țigani din Vuliva; este în partea de sud spre Țibeni.

Loziile Negre. Vezi *Dealul Cernoloza*.

Lunca la Ionică. Din jos de Mitoc, către Dornești, pe stânga. Ține până în Moghirus. Era o prisacă a călugărilor de la Sucevița.

Lunca lui Jurovski sau *Lunca de la Jurovski*. De la pod în jos, până la capătul satului. Jurovski era proprietar de moasă, plecat în 1940.

Lunca de la Kraft sau *Lunca lui Kraft*. Kraft era un evreu care avea moară, numită acum 8 Mai⁴.

Lutărie. Vezi *Cărămidăria Veche*.

Lúța. Tarla a C.A.P.-ului. După numele unui om care a avut acolo pământ.

Magazie. Tarla a C.A.P.-ului. Au fost și magazinele C.A.P.-ului. Nu mai sunt. Azi este teren arabil.

Magheruș. Vezi *Lunca lui Kraft*. Și *Moghioruș*, *Moghiuruș*.

Moara lui Emberuș (= Ombrus). Era la nord de *Moara 8 Mai*, la 1,5 km. Moară de apă, cu turbine. S-a desființat, că nu mai este nevoie. A dispărut de vreo 10 ani. Azi se spune *La Lohan*. Și *Moara 8 Mai* a fost moară de apă.

Murgoci. Proprietar la Saha. Avea 80 de hectare.

Ocol. Parcelă de 16 ha aparținând de Ocolul Silvic Marginea.

Parău Suceni.

Parău La Hultur. Izvorăște din coasta dealului *La Hultur* și se varsă în *Ruda*.

Perdele. Cătun. Ungurii spuneau *Pérdei*.

Perișor. Tarla a C.A.P.-ului. Era un pâr.

Pe ulița Carniță. După porecla unui om. Continuă *Ulița Covașenilor*.

Piața Mare. În fața Primăriei. Azi nu mai are nume. Este o capelă.

⁴ [La data efectuării anchetei, vara anului 1986.]

Piața Mică. Era pe strada care merge la coșare. Este o capelă.

Pe Ou. Este un deal rotund, lângă calea ferată de la Iaz la Vicșani, la jumătatea drumului.

Podu la Cérnic. Locuia un ungur numit *Cérnic*.

Podu de Fier. La barieră, la ieșirea din Dornești spre Iaz, peste Ruda. A fost făcut în 1911.

Podu de la Fermă sau *Podu de la Canton*⁵. De la Iaz spre Dornești, peste Ruda.

Podu la Ilie. Peste pârâul *Ruda*, în Iaz, la Bariera de la Vale.

Podu de la Imaș. Pe imașul comunei, spre Țibeni. Spre Țibeni este și un pod de fier pentru tren.

Podu cel Înalt. Numit și *Pasarilă* adică „pasarelă”, făcut în 1965–1966.

Podu peste Săha. Este în șoseaua spre Rădăuți. Numit și *Podu la Saha*.

Podu de tren. Este la *câpătu chélului*.

Potóc. Nume dat de unguri unui parău care trece printre casele de la *Moara 8 Mai*. Nu are nume. A fost amenajat, după amenajarea pârâului *Pozen* și devierea lui în râul Suceava, pe hotarul satului Măneuți. A secat.

Puțu Sec. Tarla a C.A.P.-ului. Nu mai este puț; s-a năruit.

Râpile de la Moghioruș.

Râpile de la Ciornoloza.

Satul Iaz se numea Mitoc.

Săgeata Mare și *Săgeata Mică* erau la ieșirea din Dornești spre Siret. Astăzi nu se mai știe care erau aceste dealuri. Ungurii le numeau *Kicsi Nyil* și *Nagy Nyil*.

Sesia Bisericii sau *Sesia Preutului*.

Sorb este și nume pentru *bulboană*, adică sinonim al lui *bulboană*.

Stâna. Loc de stână pe coasta *Dealului Peleșin*, în hotar cu satul Grănicești și cu Țibeni.

Stâna lui Șuhan. Teren arabil, unde făcea stână Șuhan Șofrón (Sofronie), după recoltare.

La întrebarea: Cum numiți panglica unei ape curgătoare, informatorii noștri au spus: *Suceava*.

Sub Moghioruș. Ungurii îi spuneau *Ujfalo* („sat nou”).

Șanțu șal (cel) mare. Taie șoseaua spre Rădăuți dincolo de Saha (la 400 m). Este un canal de 3–4 km. Despărțea pământurile oamenilor de cel împărătesc. Terenul are lucrări de drenare. A fost prelungit pe dincolo de Perdele.

Șforác și *Șfarác.* Pârâu care vine din râpile *Vermek Olá* și se varsă în pârâul *Ruda*. Este mai scurt de 1 km. Pe hartă este numit pârâul *Cuila*. Numele are sensul „capăt; scursură”. Și un capăt de așă se numește tot *șforac*. *Șfarac* este și o bucată de pământ îngustă pe care se află un șanț cu apă.

Șinca Mare. Nume de bulboană.

Șinca Mică. Nume de bulboană.

⁵ [Cantonul 308 sau *La Vasâlean*.]

Șârliveț. Pârâu care vine dintre dealurile *Cuila* și *Stănești* și se varsă în Ruda în vatra satului Iaz. Are vreo 3–4 km. Pe hartă: *Scârlivăț*. Și în Mănăstioara este numit *Scârlivăț*. Este și un loc numit *Scârlivăț*.

Ulița Bisericii. De la Covașeni spre biserică.

Ulița la Heleşteu.

Ulița la Huțan. De la Huțan, pe marginea satului, până în dealul *Cuila*, în Iaz.

Ulița la Vasălian. De la biserică, în continuare cu *Ulița la Mironiuc*. Iese la *Carnițeni*. În Iaz.

Valea de la Bahna Mică și *Valea de la Bahna Mare*. Pe drumul de la Dornești la Ratoș, cum se iese din sat, în dreapta și în stânga șoselei.

Valea la Mitoc (Nitoc). De la *Dealul Moghioruș* până la apa Sucevei.

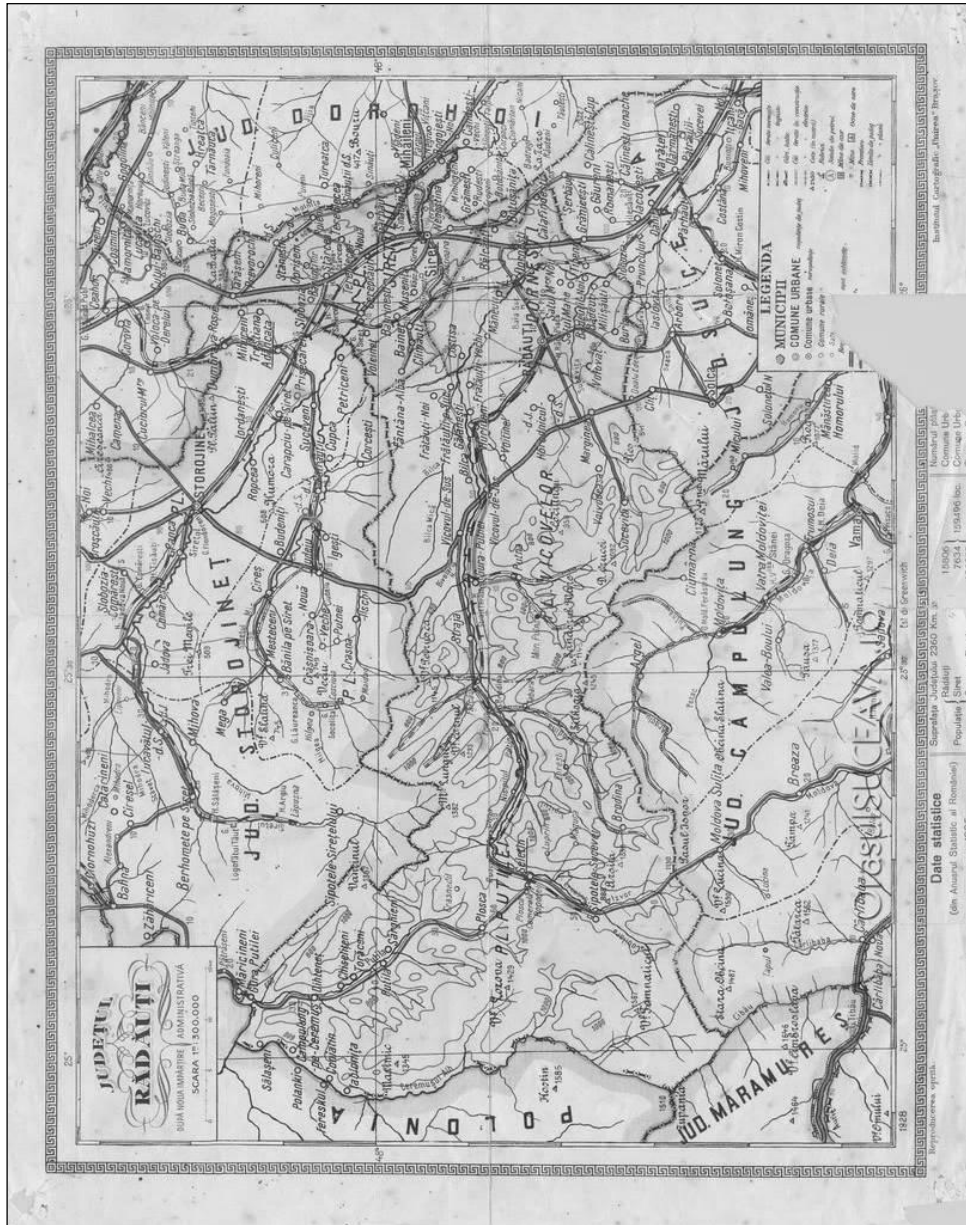
Vatra satului.

Vagauna de la Petrea Iașcului. În nordul *Dealului Cuila*.

Vârful Iancului. Vezi *Drumul de la Berezovschi*.

Vermek Olá. Numele unguresc. *Sub săpături*, *Sub bordeie*. Au fost adăposturi în Primul Război Mondial. Sunt urme în râpă.

Toponimia comunei Dornești, județul Suceava

Toponymik der Gemeinde Dornești, Kreis Suceava *

(Zusammenfassung)

Die Studie *Toponymik der Gemeinde Dornești, Kreis Suceava* verwertet die toponymische Untersuchung, die der Verfasser im Sommer des Jahres 1986 unternommen hat. Die wertvollen Ergebnisse dieser Untersuchung werden im historischen Kontext präsentiert und mit Informationen aus Dokumenten bereichert, die zur mittelalterlichen und modernen Zeit dieses Gebietes gehören.

Die Studie gehört zu einer Forschungsrichtung, die die Zeitschrift „Analele Bucovinei“ seit mehreren Jahren unterstützt, und zwar die Veröffentlichung von Studien, die aus der Perspektive der Kenntnis und Verwertung unserer Kulturerbe wichtig sind. In dem Sinne wurden bisher in der Zeitschrift „Analele Bucovinei“ folgende Artikel veröffentlicht: Nicolai Grămadă, *Studien zur zweitrangigen Toponymik* (I), 1. Jahrgang, Nr. 2, Juli-Dezember 1994, S. 385–422; Vasile Hasna, *Sprachwissenschaftliche Bemerkungen über die Toponymie der Gemeinde Straja*, 1. Jahrgang, Nr. 2, Juli-Dezember 1994, S. 423–450; Nicolai Grămadă, *Studien zur zweitrangigen Toponymik* (II), 2. Jahrgang, Nr. 1 (3), Januar-Juni 1995, S. 123–139; Nicolai Grămadă, *Studien zur zweitrangigen Toponymik* (III), 2. Jahrgang, Nr. 2 (4), Juli-Dezember 1995, S. 383–399; Nicolai Grămadă, *Studien zur zweitrangigen Toponymik* (IV), 3. Jahrgang, Nr. 1 (5), Januar-Juni 1996, S. 131–146; Nicolai Grămadă, *Studien zur zweitrangigen Toponymik* (V), 3. Jahrgang, Nr. 2 (6), Juli-Dezember 1996, S. 401–430; Ion Popescu-Sireteanu, *Toponymik der Gemeinde Suczewitza*, 8. Jahrgang, Nr. 1 (16), Januar-Juni 2001, S. 105–150; Catinca Agache, *Toponymen aus der Gemeinde Mitoka Dragomirna*, 10. Jahrgang, Nr. 1 (20), Januar-Juni 2003, S. 195–213; Ion Popescu-Sireteanu, *Toponymik der Gemeinde Kalafindestie, Scherboutz und Kalinestie*, 26. Jahrgang, Nr. 1 (32), Januar-Juni 2009, S. 127–138; Ion Popescu-Sireteanu, *Toponymik des Dorfes Graniczestie*, 26. Jahrgang, Nr. 2 (33), Juli-Dezember 2009, S. 467–478.

* Traducere: Ștefănița-Mihaela Ungureanu.